

Kvinden hos den voksne Mand. Og dette Maal er godt. Men langt mere end ved Samlivet paa Skolebænken, tror jeg, at dette naas ved *Ligestillethed* i Uddannelsen af Mand og Kvinde, saa de forstaa hinanden paa de forskellige Vidensomraader, og ved Paavirkning i Barndom og Ungdom af dygtige, »fromme, stærke Kvinder.« En Dreng vil som Mand ikke let glemme, hvis det er en Kvinde, der har lagt Grunden til hans Fremtids Duelighed i Matematik og Fysik, Græsk eller Latin, eller at det var en Kvinde, der ledede hans Aand ad Kristendomskundskabens Veje, gav ham Sans og Ærefrygt for hans Bibel. Vel mener jeg tilvisse med Forf., at i stor Almindelighed vil Poge- og Pigeundervisningen ligge nærmest for Lærerinden, Drengundervisningen for Læreren. Men ligesom det altid har vist sig og altid vil vise sig, at det er godt og gavnligt for Pigen, at der har været Mænd i hendes Lærerkreds, saaledes er det ogsaa min fulde Overbevisning, og jeg tror at have Beviser derfor i Livet, at det vil være af største Betydning for Manden, som Menneske, Borger og Husfader, i sin Skoletid at have haft som Vejledere Kvinder, hvem han Livet igennem kan se op til med Ærbødighed og Taknemmelighed.

Fra min Onkels Skrivebordsskuffe.

Højstærede Redaktør!

At De ønsker mere fra min Onkels Pen, er jo den kraftigste Anerkendelse, der kan ydes. Ikke desto mindre takker jeg Dem hjertelig for den velvillige Omtale, De i deres sidste Skrivelse til mig skænker hans smaa Artikler. Jeg tillod mig at oplæse Brevet for ham, og skønt hans Ansigt skulde udtrykke den mest knusende Ligegyldighed for Ros eller Dadel, kunde jeg dog godt af de vældige Røgskyer, han under Læsningen stadig udsendte, forstaa, at Brevet optog ham i højere Grad, end han vilde være ved, og da Røgskyerne endelig fordelte sig, efter at han havde sat den udrøgede Pibe fra sig, opdagede jeg et ganske lille Glimt i Øjenkrogen, der yderligere stadfæstede min Gisning. Den steg til Vished: han følte sig smigret. Da jeg nærmede mig Skuffen, gjorde han heller ikke mindste Indvending.